

Маја Видмар

(НЕ БОЈИМ СЕ...)

Не бојим се твоје
голе тежине,
не бојим се твоје
голе моћи,
када ме прекријеш,
на оном крају
све је твоје,
на овом
све задовољство је моје.
Тамо падаш у дубине,
тамо шириш свемир,
тамо рушиш зидове
и сејеш моје крике.
Овде сасвим тихо
зађем у грмље,
жмурећи пребројавам
уздахе, издахе
и трептаје.
И не могу се језику
овде отргнути
и ушима и мирису
који ме прогони.
Од лудога бројања
опуштена чекам
твој свемир
да ме преплави.
Не бојим се твоје
голе тежине,
не бојим се твоје
голе моћи,
страх ме је
твог голог мириса
усред пусте ноћи.